AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Seite 37r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tibi. vel ad exhibendu qd ad psens opus e. vel ad futura
pnuntiada. Hec ego nescienes irridebam illos seos ser
uos ac pphetas tuos, trqd agebam cu irridebam eos. n ut
irriderer abste. sinsim atq; paulatim p ductus ad eas nu
gas. ut crederem sicu plorare cu decerpti. a matre eius
arbore lacrimis lacteis. Qua tam sicu si comedisse alu
quis ses alieno sene n suo sedere decerpta. misceret uis
cerib; ac anhelare de illa anglos immo o particulas
di gemdo in oratione atq; ructando. que particule
summu aueri di ligate fuissent in illo pomo. n electi
sci dente acuente solueremu. Et credidi miser magis
et mam pstanda fructib; tre quam hominib; ppter
q nasceremu. Siquis enim esuriens peteret q manichei
n eet. quasi capitali supplicio dampnanda buccella
uideret. si ei daret. Et misisti manu tua exalto. ac de
hac pfunda caligine eruisti anima mea. cu pme
plorare adte mea mat fidelis tua amplius quam flent
matres corporta funera. Videbat enim illa mortem
mea ex fide ac spu qua habebat ext. exaudisti eam
dne. Exaudisti eam. nec despexisti lacrimas eius. cum
pfluentes rigarent terra sub oculis eius in omni loco
orationis eius. exaudisti eam. Illam unde illud somnium
q eam esolare es. ut biberet me secum cederet. ac habere
mecum tande msam in domo qd nollae ceperat. auer
sans ac detestans blasphemias erroris mei. Vidit
enim se stante in quada regula lignea ac adueniem
te ad se iuuenem splendidum hilarem atq; arridentem
sibi. cum illa eet merens ac merore cfecta. Qui cum
causas abea quesissae mestitie suae cotidianarum;